

**Bốn cuộc hành trình trọng yếu để bước vào chức vụ của thời đại
bằng cách theo sát chấp sự của thời đại cùng với khái tượng của thời đại**

Đọc Kinh văn: 1 Vua. 18:21-40; 19:2-12; 2 Vua. 2:1-14

- I. Ê-li là một chấp sự của thời đại cùng với khái tượng cho thời đại của ông (cf. Mal. 4:5-6; Lu. 1:13-17, 76-80; Mat. 17:1-13; Khải. 11:3-12); trong mỗi thời đại, Chúa đều có những điều đặc biệt mà Ngài muốn hoàn thành; Ngài có những sự khôi phục và công tác phải làm của riêng Ngài; sự khôi phục và công tác đặc biệt Ngài làm trong một thời đại là chức vụ của thời đại ấy; chức vụ của Ê-li là để ông trở nên một chứng cứ chống lại, nói với con dân Israel rằng thờ hình tượng là tội sỉ nhục Đức Chúa Trời; khi toàn dân Israel thờ hình tượng, Ê-li nói rằng các hình tượng mà họ thờ phượng là các thần giả, chỉ Giê-hô-va mới là Đức Chúa Trời chân thật:
- A. Tên của Ê-li có nghĩa là “Đức Chúa Trời của tôi là Đức Giê-hô-va”; điều này nói về sứ mệnh và thông điệp của ông; ông là người nổi trội nhất và tiêu biểu nhất trong số các tiên tri trước thời kì phu tù, và ông là một người đắc thắng.
 - B. Vào thời của Ê-li, toàn dân Israel đều thờ phượng Ba-anh, chỉ có Ê-li nói rằng Giê-hô-va là Đức Chúa Trời; ông là một tiên tri được Đức Chúa Trời dấy lên vào một trong những thời khắc tối tăm nhất trong lịch sử đau buồn của Israel, khi sự hoang tàn và tối tăm của họ nghiêm trọng nhất; toàn vương quốc Israel đã bước theo gương mẫu thờ hình tượng—1 Vua. 18:19.
 - C. Việc họ thờ phượng Ba-anh thật ra là họ đang thờ phượng Sa-tan; 2 Các Vua 1:2 nói rằng thần của người Êc-rôn là Ba-anh-xê-bup; trong Tân Ước, Bê-ên-xê-bup có nghĩa là “chúa của loài ruồi”, chỉ về Sa-tan là kẻ cai trị các quỷ; với thái độ khinh miệt, người Do Thái đã đổi từ này thành Bê-ên-xê-bun, có nghĩa là “chúa của đồi phân”—Mat. 10:25; 12:24, 27; Mác 3:22; Lu. 11:15:
 - 1. Là chúa của đồi phân, Sa-tan chuyên dẫn ruồi đi ăn phân; vì hán cũng là chúa của loài ruồi, nên mọi tội nhân đều giống như những con ruồi theo Sa-tan “ăn phân”; tất cả hậu tự sa ngã của A-đam đều là phu tù của Sa-tan, kẻ dẫn dắt họ phạm tội và làm cho họ trở thành “nô lệ của tội”—Gi. 8:34.
 - 2. Chúng ta cần theo gương mẫu của sứ đồ Phao-lô là người nói rằng mọi điều lợi cho ông trong quá khứ thì ông đã kể chúng là “rác ruồi” (cận bã, đồ bỏ đi, thứ ô uế, thức ăn cho chó, phân) để ông có thể đạt được Christ—Phil. 3:5-8.
 - D. A-háp chọc giận Đức Giê-hô-va hơn tất cả các vua trước ông; vậy nên, Đức Chúa Trời đã dấy lên Ê-li để tuyên bố rằng con dân Israel sẽ gặp rắc rối vì thờ hình tượng và chỉ Giê-hô-va mới là Đức Chúa Trời—1 Vua. 16:33; 18:4, 17-18, 37:
 - 1. Là tín đồ Tân Ước, chúng ta cần chú ý đến lời của sứ đồ Giăng – “Các con trẻ ơi, hãy giữ mình khỏi hình tượng” (1 Gi. 5:21); hình tượng chỉ về bất cứ điều gì thay thế hoặc thế chỗ Christ là Đức Chúa Trời thật, chân thật, và đích thực (Gi. 20:28-29); chúng ta cần thấy rằng con người Jesus là chính Đức Chúa Trời (1:1-2; 5:18; 10:33; La. 9:5; Phil. 2:6; 1 Gi. 5:20).
 - 2. Đức Giê-hô-va phán với Ê-xê-chi-ên: “Hỡi con người, những kẻ này đã lập những hình tượng trong lòng”; hình tượng trong lòng là bất cứ điều gì bên trong mà chúng ta yêu hơn Chúa và thay thế Chúa trong đời sống chúng ta—Êxc. 14:3.
 - 3. Trong từ *anti-christ*, tiền tố *anti* trong tiếng Hi Lạp có hai nghĩa chính – nghĩa thứ nhất là “chống lại”; nghĩa thứ nhì là “thay thế” hoặc “thay cho”; *anti-christ*, một mặt là chống lại Christ, còn mặt khác là có điều gì đó thay thế Christ, điều gì đó thế chỗ Christ—1 Gi. 2:18-19.
 - 4. Chúng ta cần xin Chúa cứu chúng ta để không sống một đời sống theo nguyên tắc *anti-christ*, tức nguyên tắc thay thế Christ vừa là Đáng chịu xúc dầu vừa là Đáng xúc dầu;

sống đời sống theo nguyên tắc anti-christ là sống đời sống theo nguyên tắc “chống lại sự xúc dầu”, tức là “chống lại” chuyển động, hành động, và sự xâm phạm Đức Chúa Trời Tam Nhất trong chúng ta—cc. 20, 27.

5. Mục tiêu của Sa-tan là nhận được sự thờ phượng từ con người bằng cách ẩn nấp phía sau vô số hình tượng và tôn giáo (Mat. 4:8-9); hình tượng có các linh gian ác và các quỷ ẩn nấp phía sau vì Sa-tan ở sau chúng; Cha phải tìm kiếm những người thờ phượng, vì Sa-tan đang cố cướp đi sự thờ phượng Đức Chúa Trời (Gi. 4:23-24; đc. 1 Gi. 2:20, 27).
- E. Ê-li đại diện cho nguyên tắc không quan tâm đến đời sống riêng của mình để duy trì chứng cứ của Đức Chúa Trời; ông mạnh mẽ và can đảm trước mặt vua, dân sự và 450 tiên tri của Ba-anh; khi Hội thánh hoang tàn và phần đông tín đồ hăm hăm thì Đức Chúa Trời dấy lên những người đắc thắng để làm chứng cứ chống lại, tức những người không quan tâm đến đời sống riêng của mình mà chỉ quan tâm đến ý muốn của Đức Chúa Trời (chẳng hạn như “An-ti-ba, chứng nhân của Ta, người trung tín của Ta, bị giết giữa các con, tức nơi Sa-tan cư ngụ”)—Khải. 2:13-14; 12:11.

II. Gia-cơ 5:17 và 18 chép: “Ê-li vốn là người có tính tình giống như chúng ta, và ông đã tha thiết cầu nguyện để trời đừng mưa thì không có mưa trên đất trong ba năm sáu tháng. Rồi ông cầu nguyện lại thì trời ban mưa, và đất sinh bông trái”:

- A. Ê-li “tha thiết” cầu nguyện nguyên văn có nghĩa là ông “cầu nguyện trong lời cầu nguyện”; điều này hàm ý rằng Ê-li đã được ban cho lời cầu nguyện từ Chúa, và ông đã cầu nguyện trong lời cầu nguyện ấy.
- B. Ông không cầu nguyện trong cảm xúc, tư tưởng, ý định, hay tâm trạng, hay trong bất cứ động cơ nào từ môi trường hoặc hoàn cảnh để thực hiện mục đích riêng của mình; ông cầu nguyện trong lời cầu nguyện được Chúa ban cho để hoàn thành ý muốn của Ngài—đc. Thi. 27:4; Gi. 15:7.
- C. Trên núi Cạt-mên, Ê-li đã nói với cả dân Israel và 450 tiên tri của Ba-anh rằng: “Các ngươi đi gieo hai bên cho đến chừng nào? Nếu Giê-hô-va là Đức Chúa Trời, khá theo Ngài; nếu Ba-anh là Đức Chúa Trời, hãy theo hắn”—1 Vua. 18:21:
 1. Ê-li đã cầu nguyện với “Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, của I-sác và của Israel”, và “lửa của Đức Giê-hô-va bèn giáng xuống, thiêu đốt của lễ thiêu, củi, đá, bụi, và rút nước trong muong”—cc. 36-38.
 2. “Thấy vậy, cả dân sự sấp mình xuống đất, và la lên rằng: Giê-hô-va là Đức Chúa Trời! Giê-hô-va là Đức Chúa Trời!” sau đó, tất cả 450 tiên tri của Ba-anh đều bị xử tử—cc. 39-40.
 3. Khi Giê-sa-bên nghe điều này, bà đã đe dọa giết Ê-li; vì trong sự yếu đuối nên Ê-li đã sợ hãi, ông bỏ chạy để cứu mạng mình; ông đi 40 ngày 40 đêm đến Hô-rếp, núi của Đức Chúa Trời, rồi ông vào một hang động và trú ngụ lại đó—19:2, 9-10.
- D. Trong khi Ê-li ở trên núi của Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va bất ngờ đi ngang qua, và Ngài không ở trong gió, động đất, hay lửa; sau lửa, Đức Chúa Trời phán với Ê-li cách “êm dịu nhỏ nhẹ”; điều này hàm ý rằng Đức Chúa Trời đang dẫn Ê-li vào thời đại Tân Ước mà trong đó Ngài phát ngôn với dân Ngài không phải bởi tiếng sấm mà bằng cách êm dịu và nhỏ nhẹ—cc. 11-12; La. 8:6b; 2 Cô. 2:13; 1 Gi. 2:27.
- E. Sau đó, Đức Chúa Trời phán: “Ta đã để dành lại cho Ta trong Israel bảy nghìn người không quý gồi trước Ba-anh, và môi họ chưa hôn nó” (1 Vua. 19:18; La. 11:2-5); những người đắc thắng trung tín này là “những người được giấu kín” của Ngài (Thi. 83:3b), và Đức Chúa Trời của chúng ta là “Đức Chúa Trời ẩn mình” (Ês. 45:15).

III. Việc Ê-li-sê theo Ê-li từ Ghinh-ganh đến Bê-tên, từ Bê-tên đến Giê-ri-cô, và từ Giê-ri-cô đến sông Giô-danh cho thấy rằng để bước vào chức vụ của thời đại Tân Ước, về nội tại, chúng ta nên bước theo chấp sự của thời đại là người theo khái tượng của thời đại; để làm như vậy, chúng ta phải theo Chúa qua bốn nơi trọng yếu—2 Vua. 2:1-14:

- A. Ê-li là hình bóng về thời đại Cựu Ước cùng với gia tể Cựu Ước, còn Ê-li-sê là hình bóng về thời đại Tân Ước cùng với gia tể Tân Ước.
- B. Thời đại đã thay đổi do việc đi qua Ghinh-ganh, nơi dân Đức Chúa Trời chịu cắt bì để xử lý xác thịt; đó là nơi xác thịt bị phán xét và nơi Đức Chúa Trời ban cho chúng ta ánh sáng để phán xét xác thịt—G-suê 5:2-9; Ga. 5:24; Phil. 3:3-8:
1. The flesh is everything we possess from our birth (John 3:6); the flesh is the uttermost expression of the fallen tripartite man, and the Spirit in our spirit is the ultimate realization of the Triune God; the fallen flesh is the strongest and most evil enemy of God (Rom. 7:5—8:13) and is thoroughly and absolutely hated by God (Gen. 6:3; 1 Cor. 2:14-16; 3:1, 3).
 1. Xác thịt là mọi điều chúng ta sở hữu từ lúc sinh ra (Gi. 3:6); xác thịt là sự biểu lộ tội cùng của con người ba phần sa ngã, còn Linh trong linh chúng ta là thực tại hóa chung cuộc của Đức Chúa Trời Tam Nhất; xác thịt sa ngã là kẻ thù mạnh nhất và gian ác nhất của Đức Chúa Trời (La. 7:5—8:13) và bị Đức Chúa Trời căm ghét hoàn toàn và tuyệt đối (Sáng. 6:3; 1 Cô. 2:14-16; 3:1, 3).
 2. Tất cả những gì chúng ta sở hữu từ khi sinh ra – không chỉ tội, sự ô uế, và hư hoại mà còn sự tốt đẹp, nhân từ, tài năng, sốt sắng, khôn ngoan và khả năng thiên nhiên – đều không làm hài lòng Đức Chúa Trời.
 3. Khước từ xác thịt là sự biểu lộ cao nhất của sự sống thuộc linh; tất cả những ai chưa học khước từ xác thịt thì không thể bắt đầu con đường thuộc linh, và họ không thật sự biết sự sống thuộc linh.
- C. Thời đại đã thay đổi do việc đi qua Bê-tên là nơi từ bỏ thế giới mà hoàn toàn xoay về Đức Chúa Trời, nhận Đức Chúa Trời là mọi sự; Bê-tên chỉ về sự chiến thắng thế giới—Sáng. 12:8; 1 Gi. 2:15:
1. Theo Sáng Thế Kí 12:8, Bê-tên là nơi Áp-ra-ham xây một bàn thờ, nơi tương giao và giao thông với Đức Chúa Trời; đó là nơi chúng ta dâng mình cho Đức Chúa Trời và hoàn toàn được dâng cho Ngài để đắc thắng thế giới—13:3-4.
 2. Chiến thắng thế giới là điều kiện để được cất lên và nhận lãnh quyền năng của Thánh Linh; nếu một tín đồ thật sự khao khát được đổ đầy Thánh Linh và được cất lên, người ấy phải trả giá để từ bỏ thế giới và học tập tương giao với Đức Chúa Trời trên bàn thờ dâng mình hoàn toàn.
- D. Thời đại đã thay đổi do việc đi qua Giê-ri-cô; đó là thành phố đầu tiên mà Giô-suê và dân Israel phải đánh bại khi họ vào miền đất tốt tươi, và nơi đó tượng trưng cho kẻ thù của Đức Chúa Trời, Sa-tan—G-suê 6; Khải. 12:11:
1. Giô-suê chương 6 nói về chiến thắng Giê-ri-cô, Giê-ri-cô có nghĩa là “rửa sả”; người Cana-an tượng trưng cho các lực lượng thuộc linh gian ác trên cõi trời được nói đến trong Ê-phê-sô 6:12.
 2. Sa-tan là kẻ cai trị thế giới (Gi. 14:30), còn các ác linh là kẻ cai trị thế giới thuộc sự tối tăm này, tức chỉ về thế giới ngày nay; các ác linh là các thiên sứ phản loạn đã theo Sa-tan trong cuộc phản loạn của hắn chống lại Đức Chúa Trời và hiện đang cai trị trên cõi trời, trên các nước của thế giới – chẳng hạn như vua Ba Tư và vua Hi Lạp (Đa. 10:20).
 3. Chúng ta cần là những người “mặc lấy toàn bộ binh giáp của Đức Chúa Trời” (Êph. 6:11, 13); toàn bộ binh giáp của Đức Chúa Trời dành cho cả Thân thể Đấng Christ,

- không phải cho các chi thể riêng lẻ của Thân thể; chúng ta phải đánh trận thuộc linh trong Thân thể, không như những cá thể.
4. Cách để đắc thắng thế giới là vận dụng linh của đức tin để tin lời Đức Chúa Trời, hành động theo lời Ngài, và tin rằng chúng ta sẽ nhận lãnh kết quả của việc thực hiện lời Ngài (2 Cô. 4:13; Gi. 17:17; 6:63; Êph. 6:17-18); Giê-ri-cô sụp đổ bởi dân Israel tin cậy lời Đức Chúa Trời và đứng vững trong vị trí của họ; khi đang bị ma quỷ cám dỗ ba lần, Chúa đã ba lần trả lời bằng cách nói: “Có chép...” (Mat. 4:4, 7, 10).
 5. Để đắc thắng sự tấn công của các ác linh, chúng ta phải không màng đến mọi tình trạng và cảm xúc, và vận dụng linh của đức tin để tin lời hứa của Đức Chúa Trời; chúng ta cũng phải đứng trong vị trí mà Christ đã ban cho chúng ta, tức ở trên các tầng trời, và chúng ta phải hạ Sa-tan cùng các ác linh của hắn xuống vị trí thấp kém của chúng—2 Cô. 4:13; Êph. 2:6; Côl. 3:1-2.
 6. Các thầy tế lễ khiêng Hòm [Giao ước] tại Giê-ri-cô có nghĩa là trong chiến trận thuộc linh, điều đầu tiên chúng ta nên làm là tôn cao Christ, dâng cho Ngài vị trí đầu nhất, tối thượng, trong mọi sự; thổi kèn và la lớn (vào lần thứ bảy đi quanh thành) tượng trưng cho lời làm chứng và công bố Đức Chúa Trời cùng với Christ (Hòm) qua đức tin nơi lời chỉ dẫn của Đức Chúa Trời—G-suê 6:1-20.
- E. Thời đại đã thay đổi do việc đi qua sông Giô-đanh; sông này, nơi bắt đầu báp-têm Tân Ước, tượng trưng cho sự chết; vượt qua sông Giô-đanh là đắc thắng sự chết để sống và phụng sự trong sự phục sinh—Mat. 3:5-6; La. 6:3-4; Ga. 2:20:
1. Báp-têm của Chúa tượng trưng cho sự chết, và việc Ngài ra khỏi nước tượng trưng cho sự phục sinh; bởi quyền năng phục sinh, Chúa đã đắc thắng sự chết; bởi được báp-têm, Ngài có thể sống và phụng sự trong sự phục sinh thậm chí trước khi Ngài thật sự chết và phục sinh ba năm rưỡi sau đó—Mat. 3:13-17.
 2. Chúng ta đạt được Christ là sự sống phục sinh vào lúc chúng ta tái sinh; Thần-nhân Jesus đã bị đóng đinh trên thập tự giá và bị giết bởi tay của những kẻ bất pháp, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho Ngài sống dậy “sau khi đã giải thoát khỏi nỗi thống khổ của sự chết, vì sự chết không thể giữ Ngài được”—Công. 2:23-24; Gi. 11:25; 1 Phi. 1:3.
 3. Bước đi trong sự mới mẻ của sự sống là sống trong thực tại của báp-têm (La. 6:4); phục vụ trong sự mới mẻ của linh là phục vụ trong thực tại của báp-têm (7:6).
 4. Chúng ta cần theo đuổi việc biết quyền năng phục sinh của Christ; chính bởi quyền năng phục sinh của Christ, không phải bởi sự sống thiên nhiên của mình, mà chúng ta quyết định vác thập tự giá bằng cách từ chối bản ngã và được đồng hóa theo sự chết của Ngài bằng cách làm một với thập tự giá của Ngài—Phil. 3:10-12; Mat. 16:24; Nhã. 2:8-10, 14.
 5. Trong khi chuẩn bị để được cất lên, chúng ta phải học tập vượt qua sông Giô-đanh và đắc thắng sự chết; chúng ta phải học tập kháng cự quyền năng sự chết đang tồn tại trong chúng ta và trong môi trường của chúng ta, và chúng ta phải chứng minh và bày tỏ rằng mình được kết hiệp với Chúa phục sinh, biết và biểu lộ Ngài là quyền năng phục sinh trong mọi sự—1 Cô. 6:17; 2 Cô. 1:8-9; 5:4; 3:17; đc. 4:5, 10-12.
 6. Đời sống thập tự giá được sống bởi quyền năng phục sinh và được khích lệ bởi các sự phong phú của sự phục sinh (Phil. 3:10); lời kết luận của sách Nhã Ca là người tìm kiếm yêu thương của Christ đang cầu nguyện cho Đấng yêu dấu của mình nhanh chóng trở lại trong quyền năng phục sinh của Ngài (hoàng dương và nai tơ) để thiết lập vương quốc ngọt ngào và xinh đẹp của Ngài (núi thuốc thơm), là điều sẽ lấp đầy cả trái đất (8:13-14; Khải. 11:15; Đa. 2:35).
- F. Nếu muốn nhận được sự cất lên của Ê-li và phân linh gấp đôi cùng với quyền năng của Thánh Linh (2 Vua. 2:9-15), chúng ta phải đi qua Ghinh-ganh, Bê-tên, Giê-ri-cô và sông Giô-đanh; để thời đại thay đổi từ Cựu Ước sang Tân Ước trong kinh nghiệm của mình, chúng ta phải xử lí xác thật (Ga. 5:24; Phil. 3:3), từ bỏ thế giới mà xoay về Đức Chúa Trời

(Gia. 4:4; 1 Gi. 2:15-17), đánh bại Sa-tan (Êph. 6:10-20; Khải. 12:11), và vượt qua sự chết mà vào sự sống trong sự phục sinh (La. 6:3-4; Ga. 2:20).

IV. Thời đại hiện tại là thời đại người đắc thắng, và chức vụ của thời đại này qua các chấp sự của thời đại hiện tại là lời kêu gọi của Chúa đối với người đắc thắng (những người thấy khải tượng của cõi đời đời, sống đời sống của cõi đời đời, và làm công tác của cõi đời đời – đó là thấy mục tiêu chung cuộc của Đức Chúa Trời, sống ra và làm nên Giê-ru-sa-lem Mới); những người đắc thắng này là để xây dựng thực tại của Thân thể Đấng Christ, chuẩn bị cô dâu của Christ, và hiển lộ vương quốc của Christ; để đáp ứng nhu cầu chung cuộc của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt này, chúng ta phải quyết tâm trở nên những người đắc thắng, tức những người được làm cho sinh động—Quan. 5:15-16, 31; Khải. 2:7, 11, 17, 26-29; 3:5-6, 12-13, 21-22.